

Prosvetnega društva, za ženske pa v cerkvi, nato je bila procesija s Sv. Rešnjim Telesom daleč iz trga in po končani procesiji pa pete litanije. Med sv. mašo je bilo ljudsko petje, isto kot dne 30. julija v Ljubljani na Stadionu.

Kladje-Blanca. Umrli je v vojaški bolnici v Prizrenu v južni Srbiji Ivan Radej, rojen dne 24. decembra 1909, v cvetu svoje mladosti v 24. letu. Služil je pri 30 pp. Bil je tih, miren, varčen in vzgleden fant. Zapušča svojo ubogo bolno mater, ki je imela v njem svojega največjega ljubljence. Sladko spavaj, dragi Ivan, v tuji zemlji, ne v rojstnem kraju!

Protituberkulozni dnevi v naših župnijah. Kakor smo že poročali, si je Protituberkulozna liga v Mariboru nadela lepo nalogo, zgraditi v Mariboru azil (dom) za tuberkulozne bolnike, ki jih je žal pri nas vedno več. Ker bode zgradba namenjena najsiromušnejšim slojem, je ta človekoljubni načrt tembolj pozdraviti. Gradbeni stroški se bodo krili iz fonda, v katerega se stekajo prostovoljni prispevki. Po odobritvi in priporočilu škofijskega ordinariata lavantinske škofije se prireajo zdaj v naših župnijah takozvani dinarski dnevi, katerih čisti donos je namenjen zgoraj navedeni plemeniti svrhi. Prostovoljni prispevek, ki znaša samo en dinar na osebo, je tako malenkosten, da ne sme biti nikogar, ki ne bi hotel doprinesiti te male žrtve!

Viničarski vestnik.

NA OBČNEM ZBORU STROKOVNE ZVEZE VINIČARJEV

so bile soglasno sprejete naslednje resolucije:

Podružnicam zveze naj se da večji delokrog. Skupine naj na svojih občnih zbore same sklepajo, kako se hočejo priključiti ena k drugi, kako bo treba spremeniti pravila. Poslovno kakor organizatorično se s tem pridobi.

Uradni dnevi tajništva zveze naj se za haloške viničarje ustanove v Ptuj, na drugem koncu pa tudi v Gornji Radgoni.

Pri vseh tajništvih zveze naj se ustanovi posredovanje viničarskih služb.

Skupinski odbori naj določijo naslov, komu se skupno za vse člane določi strokovni časopis organizacije.

Znižajo se naj upravni stroški za posmrtninski sklad.

Vsak neorganiziran viničar, ki v stiski išče pomoči svoje stanovske organizacije, mora vnaprej plačati enoletno članarino.

Za volitve v Delavsko zbornico naj za listo Jugoslovanske strokovne zveze delujejo vsi člani in zaupniki, ker smo to moralno dolžni in ker gre naša zahteva tudi v tem, da viničarji postanemo delci pravic Delavske zbornice in ker to našo zahtevo more uveljaviti samo Jugoslovanska strokovna zveza.

Zahtevamo, da se k neizpremenjenemu viničarskemu redu doda še dopolnilo o službeni stalnosti viničarjev.

K uspešni rešitvi vinogradniške krize smo solidarni s strokovnjaki, da je treba obseg vinogradov omejiti. Nemogoče in preizkušeno denarne plače se mora za viničarje uspešno nadomestiti samo z zadostno deputatno zemljo.

Zahtevamo, da se inozemske vinogradnike stavi pod kontrolo, ker se opetovano dogaja, da ti svoje pridelke prodajo, ali jih spravijo čez mejo, delavcem in viničarjem pa ne plačajo njihovega zaslužka ter se tako izrablja naše ljudstvo.

Protestiramo radi preganjanja viničarjev, ki so stanovsko organizirani in ki se s pravnimi sredstvi morajo boriti za svoje pravice.

Protestiramo proti uvedbi plačilnih bonov in proti tozadevnim dogovorom med gotovimi vinogradniki in trgovci, katerih viničarji so vsled tega prisiljeni, jemati blago samo pri teh trgovcih in ker se je ugotovilo, da se je takšen nesvoboden nakup blaga in potrebnih zlorabljal s tem, da je bilo takšno blago manjvredno, ali pa je bilo dražje, kot pri drugih trgovcih v dotični okolici. Monopola na naše borne plače ne moremo dopustiti.

Zahtevamo, da se zaposlijo na vinogradnih posestvih ekonomski naši državljani, ker se dogaja, da so ekonomski, ki niso naše narodnosti, skoraj povsod najbrutalnejši proti našim viničarjem.

*

Tolovajska brata.

Številni vlomi.

Knjigotržci v Berlinu so bili zelo razburjeni. Cele mesece so obiskovali njihove blagajne vlomilci, za katerimi je manjkala vsaka sled. Policija si še ni opomogla do sape, že je vznemirila javnost vest, da je bilo oropanih vseučilišnih blagajni 3000 tolarjev. Koj za tem ropom so se obrnili tolovaji do večje knjigotržnice in jo prisilili, da je beležila na plat zgube 1500 tolarjev.

Neznatni kramar.

Ob pojavu teh vlovov je živel v Berlinu manjši trgovec z imenom Malhov. Vozil se je s svojo neznatno robo okrog po sejmi in si je pridobil s trudom nekaj premoženja. Posedal je lastno hišico, v kateri je živel povsem zadovoljno s svojo ženo — otrok namreč ni bilo. Eden od paznih policijskih uradnikov je videl, da sta vstopila pri Malhovu na obisk povsem tuja moška pravič po vlovu v vseučilišče, drugič ono jutro, ko je bila olajšana knjigotržnica za 1500 tolarjev. Policist je javil svoja opazovanja na višje mesto. Policija je sklicala vsled vlovov oškodovane knjigarnarje in so jim pokazali Malhovo sliko. Eden od trgovcev se je spomnil, da je videl baš tega moža kratko pred vlovom v svoji trgovini. Oblast se je odločila za hišno preiskavo in nekega jutra je bila Malhova hišica obkoljena od stražnikov.

Hišna preiskava.

Malhov je sedel s svojo ženo pri zajutruku, in zrl na vstople povsem mirno, kakor bi imel čisto vest. Policijski uradniki so se ozirali začudeno po čedno opremljeni sobici, ki ni kazala niti najmanjšega suma na zagrešeno nepoštenost. Vsaka stvar je bila skrbno na svojem mestu. Na deščicah pred okni je bilo vse polno loncev s cveticami, ki so bile baš sedaj v zimskem času v polnem cvetju.

Malhov je vprašal, kaj da iščejo pri njem. Vodja policistov je pokazal na

»Učiteljica hodi — hodi — s to?«

»Da, tudi jaz se čudim!«

»Najbrž ne vé, kakšna je ta?«

»Najbrž ne!«

»Vi bi ji lahko povedali.«

»Da, govoril bom z gospodično.« —

Govoril sem z gospodično Grubelnikovo že prav na tisti poti, potem ko se je poslovila od črne Bianke.

»Gospodična Grubelnik, nikari ne mislite, da se hočem vmešavati v vaše zadeve, ali pa da sem celo farizej; toda vi ste še čisto tuji v tem kraju, zato naj mi bo dovoljeno, da vas opozorim, da je dekleta, s katerimi ste ravnokar šli, na slabem glasu.«

»Vem,« je odvrnila in njene lepe, rjave oči so se malo nasmehnile; »toda ravno zaradi tega hodim z njo.«

»Za — to —?«

»Da! Nekoč sem v Svetem pismu razmišljala o staku: »Ta se zavzema za grešnike in je z njimi.«

»Oh — in pri tem ste si mislili: če se človeka, ki ima bolno dušo, izogiblješ, suješ od sebe, potem ne bo boljši, potem celo postati ne more boljši; potem bo vedno slabši.«

»Natanko tako sem si mislila! Eden mojih učiteljev nam je mladim deklicam rekel nekoč: »Učitelj ali učiteljica, ki v naglici opravi svoje šolske ure, ne zasluži svoje plače, čeprav je še tako majhna. Učitelj in učiteljica morata biti prijatelja vse občine, morata večkrat deliti nauke v vsaki hiši, ne da bi ljudje zapazili to, morata prijetno in nevsiljivo neprestano nadaljevati s poučevanjem, stare vzgajati ravno tako kakor mlade, vedno tako, da nista ljudem v nadlego; kajti najboljša vzgoja je tista, ki je gojenec ne opazi. Učiteljica se mora predvsem zavzeti za mlada dekleta, ki vse lahko potrebujejo modre prijateljice, in jaz ne dvomim, da bo trdoglavi kmet rad sprejel v svoje srce kaj duhovnega, če mu modra učiteljica ponudi to o pravem času. Dalje sledi.

Oglasi v »Slov. gospodarju« imajo najboljši uspeh!

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Koroska c. 5

